

CORONA INVESTIGATION COMMITTEE - DEEL 21 | DOOR JOCHEN MITSCHKA

Posted on 21. Dezember 2020

Belediging van de majesteit of noodzakelijke test?

Een standpunt van Jochen Mitschka.

In Corona Comité Session No. 7 "Do masks protect or do they harm?" die tijdelijk werd geblokkeerd door YouTube, werd eerst de situatie in verschillende landen gemeld (1). Vervolgens zijn specifiek voor Duitsland de feiten gebundeld. Hier is het derde deel van de samenvatting van deze hoorzitting, waarin de psychologe Daniela Prousa haar zegje doet, die een studie publiceerde waarin het maskerprobleem wordt belicht, met pionierswerk op het gebied van de psychologie.

Helaas heeft het verwijderingsbeleid van YouTube de zaken verknald. De video was ineens niet meer beschikbaar. En de website van het Corona-comité bracht u naar sessie 18 op sessie 7. Ik ga nu verder met het schrijven van de samenvatting op basis van de alleen-audio-opnames, die een jaar lang op een privé-server zijn geback-uppt (2). De bestanden zijn klein, en degenen met ruimte moeten ze downloaden en archiveren. Blijkbaar wordt momenteel getracht informatie te onderdrukken die niet in overeenstemming is met het overheidsbeleid.

Daniela Prousa

Mevrouw Prousa werkt momenteel in een revalidatiekliniek die zich richt op stress- en pijnbestrijding. In een studie heeft mevrouw Prousa gekeken naar de psychologische effecten van het dragen van een masker en de fysieke effecten daarvan.

Mevrouw Prousa beschreef het feit dat bijna niemand zich eerder met dit onderwerp heeft beziggehouden als een onderzoekskloof. In haar studie heeft ze alleen mensen geïnterviewd die zich belastend voelden met de MSN-verordening. De resultaten hebben dus geen betrekking op de bevolking als geheel. In heel Duitsland is een enquête gehouden met behulp van een vragenlijst, waarbij Beieren centraal stond. Eigenlijk waren er slechts 120 vragenlijsten gepland, maar door het onverwacht grote aantal reacties, 1600 binnen een zeer korte tijd, moest het onderzoek voortijdig worden beëindigd.

In de vragenlijst werden 51 variabelen met 35 vragen verzameld. Er zaten soms meerdere variabelen in

elke vraag. Het ging om algemene vragen om de stresssensatie door maskers te kunnen onderscheiden van de andere Corona-omstandigheden. Dan vragen over medische aandoeningen en of men bijvoorbeeld een roker is. Toen kwamen er specifieke vragen over het voorschrijven van maskers. Vragen over stressniveaus en de mogelijke psychovegetatieve stoornissen zoals hartkloppingen, veranderde ademhaling, spierspanning, zweten. Er werden vragen gesteld over de vraag of de agressie zou toenemen, of er conflicten zouden ontstaan en hoe men zich voelde bij het dragen ervan. Andere beïnvloedende variabelen werden vervolgens geënquêteerd en mevrouw Prousa wees erop dat de vragenlijst meer in detail kan worden bekeken in de bijlage van het onderzoek (3).

Om uit te sluiten dat alleen extreme politieke meningen problemen hebben met het dragen van maskers, werd ook de politieke houding gevraagd. Vervolgens werd opgewekt of de geïnterviewde bijzonder gevoelig is en hoe kritisch hij in het algemeen is.

De studie zou voldoende representatief zijn, met name wat betreft de leeftijdsverdeling en de geslachtsverhouding, en alle staten zouden vertegenwoordigd zijn. Andere validaties die moeten worden berekend, zouden ook in orde zijn.

Wat de resultaten betreft, legde zij uit dat reeds ten tijde van het onderzoek 60% verklaarde ernstige gevolgen te ondervinden. Ernstige gevolgen werden gedefinieerd als die waarbij mensen een aanzienlijke beperking in hun deelname aan het sociale leven voelden, dat wil zeggen het gedwongen afzien van een prestatie die al in de sociale code is vastgelegd. Dus mensen die bijvoorbeeld zeggen dat ze niet meer gaan winkelen, of naar andere afspraken, zelfs niet naar artsen. Dat werd geclassificeerd als een "zware last".

Ook mensen die zeiden zich te isoleren, hadden vaak argumenten, duidelijke sociale spanningen als gevolg van de MSN-regelgeving, gevoelens van constante discriminatie, maar ook als er zich in negatieve zin veranderingen in de voeding voordeden, of als de bestaande omstandigheden toenamen, werden geacht "ernstig leed" te hebben. Zodat niet alleen mensen, bijvoorbeeld met een posttraumatische stressstoornis, aangezien bedekte gezichten behoren tot eerdere ervaringen waaruit deze lasten zijn ontstaan, bedoeld waren. Ook mensen die migraine en bijvoorbeeld paniekaanvallen meldden, werden als "ernstig gestresst" geclassificeerd.

Resultaten

Een van de resultaten was, volgens mevrouw Prousa, dat veel psychovegetatieve stoornissen, d.w.z. stoornissen die het organisme aantasten, zich voordeden bij het dragen van maskers. Veel mensen zouden zeven of meer lichamelijke reacties hebben gevoeld. Deze omvatten spierspanning, een gevoel van angst bij de ademhaling, een verandering in het onvrijwillige ritme van de ademhaling, en hartkloppingen. 40% meldde hoofdpijn. Verdere resultaten zouden een duidelijke correlatie kunnen laten zien met zowel de biopsychologische theorie als de logica. De correlaties zouden duidelijk te verklaren zijn in biopsychologische termen.

Dan zou er een relatie zijn met het niveau van agressie dat mensen voelen als ze het masker dragen. Het masker zou een duidelijk potentieel hebben om agressie uit te lokken. Waar het niet zozeer het masker zelf zou zijn, maar de regeling die mensen dwingt het masker te dragen. Deze agressie zou begrijpelijkerwijs samengaan met de psychovegetatieve reacties. En dit zou op zijn beurt weer nawerking hebben. Zodat zelfs in de nasleep van het dragen ervan, er hoofdpijn, misselijkheid, paniekaanvallen, emotionele reacties, etc. zijn.

Een deel van de stress komt voort uit de factor tijd, d.w.z. hoe lang de maatregelen duren, en de onzekerheid over wanneer ze zullen worden voltooid. 75% van de mensen die zich met deze recepten bedreigd voelen, hebben duidelijk gezegd dat hun stress minder zou zijn als ze de eindtijd wisten.

Het was ook interessant, zei mevrouw Prousa, dat 95% van de respondenten zich zou verzetten als ze zich geen zorgen hoefden te maken over strenge sancties. Dat laat niet alleen zien welke gezondheidsproblemen er in de samenleving ontstaan, maar ook welke sociaal-politieke conflicten er dreigen.

De groep van degenen die belast zijn, zou worden bepaald door bepaalde kenmerken die eigenlijk als bijzonder waardevol zouden kunnen worden beschouwd. Deze mensen hebben de neiging om een verhoogd gezondheidsbewustzijn te hebben, zijn gevoelig, hebben een verhoogde gevoeligheid, hebben een kritische ingesteldheid, vragen informatie.

Desgevraagd legde mevrouw Prousa uit dat van de meer dan 1010 geëvalueerde respondenten, 1007 de huidige maskeringsregeling als willekeurig beschreef, niet op basis van bewijzen, tot op het punt van totalitarisme. Voor velen zou de dwang een trauma hebben veroorzaakt. Slechts drie mensen zouden de maskers positief of neutraal hebben beoordeeld, ook al hadden ze het gevoel dat hun gezondheid was aangetast.

Als men het masker alleen als "bescherming" waarneemt, geeft men niet zoveel stresshormonen af, waardoor de gevolgen voor de gezondheid navenant minder groot zijn.

Vanuit psychologisch oogpunt zou men natuurlijk kunnen zeggen dat het beter voelt voor degenen die het masker willen dragen, en dus tot de meerderheid behoren, om het te dragen. Het kost minder moeite en veroorzaakt minder stress, het gevoel aan de kant van de "betere" te staan verhoogt de acceptatie en vermindert negatieve gevoelens en reacties op lichamelijke reacties als gevolg van het dragen van het masker.

Maar 99,5% van de bezwangerde mensen zou het recept als buitensporig of eerder als buitensporig hebben beschouwd.

De toenemende agressie zou nu moeten worden onderdrukt. Dit zou in veel gevallen ook leiden tot depressie, omdat agressie eigenlijk zou moeten leiden tot rebellie, dat wil zeggen tot het weigeren van het dragen van het masker, maar dit wordt voorkomen door de sancties of onderdrukingsmaatregelen.

Het gevolg van het niet vrijkomen van de stresshormonen zou bijvoorbeeld zijn dat ouderen melden dat hun gezichtsveld beperkt is en dat ze ongestadig lopen. Veel mensen zouden hun lichamelijke gezondheid zien afnemen, en dit zou op zijn beurt weer samengaan met tekenen van depressie.

In de vragenlijst zouden algemene coronastreseffecten worden afgezet tegen die welke specifiek voortvloeien uit het voorschrijven van het masker. Het bleek, volgens mevrouw Prousa, dat het niveau van de maskerstress zeer ver boven dat van de algemene coronastress lag. Niet alleen zouden mensen gestresst zijn door het dragen van het masker zelf, maar ook door het zien van mensen die een masker dragen. Want

voor mensen is het een symbool van disproportionaliteit, niet van schijnbare noodzaak, dus willekeur en gevoel als een inbreuk. Dit zou een groot aantal mensen op de grens van getraumatiseerdheid brengen.

Dit zou worden gedocumenteerd in de bijlage van het onderzoek door honderden originele citaten. Dit zou documenteren hoe mensen zich machteloos voelen, blootgesteld aan willekeur. Aangezien de proportionaliteit van de maatregelen nooit is onderzocht, maar altijd alleen het voordeel, maar nooit de schade aan de orde is gesteld, staat het beleid nu voor deze taak.

Het werd door de commissie tegengesproken dat maskerende voorstanders zich verzetten tegen een evenredigheidstoetsing. Mevrouw Prousa antwoordde dat dit nu weliswaar niets met het onderzoek te maken heeft, maar dat het meer in het algemeen psychologisch verklaard kan worden. Ze zei dat we moeten oppassen dat we niet van het systeem naar een eenzijdige positie afglijden.

"We hebben allemaal potentieel een fase in onze ontwikkelingsbiografie doorgemaakt, in onze vroege jeugd, (...) 'Goh, de grote jongens, ze doen het al, ik hoef me er helemaal geen zorgen over te maken, en ze doen het allemaal goed'. Een onfeilbaarheidstheorie (...)." Dat zou op een bepaalde leeftijd een normale ontwikkeling zijn, maar mensen kunnen onder stress teruggaan naar die positie. Ze denken dat ze het helemaal niet in twijfel kunnen trekken, ze denken dat de machthebbers of de rechterlijke macht onfeilbaar zijn. Maar dat is sociaal gevaarlijk.

Elke dogmatische maskeraanhangster zou op zijn hoede moeten zijn om in deze valkuil te lopen. Natuurlijk zou men kunnen concluderen dat het voor zichzelf het juiste zou zijn. Maar het masker als dogma zien is wat het zo gevaarlijk maakt.

Aan de andere kant moet men begrijpen dat angst ook onbewust een rol speelt wanneer voorstanders vinden dat ze zich niet met nog meer stress moeten belasten door de maatregelen in twijfel te trekken en dan tot de minderheid behoren die zich tegen hen in opstand komt. Met een nog hoger stressniveau als gevolg, waartegen men zich onbewust wil beschermen.

Psychologisch gezien zou het op dit moment helemaal niet sterker en volwassener zijn om aan de kant van

de meerderheid te staan, maar men zou veel meer moeten kunnen verdragen, meer ruggengraat moeten hebben, als men tot de afwijzers van de maskerverordeningen behoorde.

Mensen zouden in het masker een uitbundige beschermende functie projecteren, maar ook ervaringen uit het verleden. Mensen die bijvoorbeeld een speciale behoefte aan bescherming hebben vanwege ervaringen uit het verleden, hebben deze behoefte nu door middel van het masker vervuld.

Dr. Maaz wees erop dat het tegenovergestelde ook het geval is, namelijk dat mensen het masker als een symbool van bedreiging zouden zien. En dat bij deze mensen het zien van het masker oude angsten en trauma's opwekt die eigenlijk overwonnen leken te zijn. De dreiging van het virus omvat ook de dreiging die mensen latent of posttraumatisch voelen om andere redenen, en ze zien het masker en dus ook de reden, het virus, als een redding van de andere gevoelens, zonder dat ze dit zelf echt merken.

In antwoord op de opmerking van mevrouw Prousa dat de maskereis van meet af aan elke andere oplossing in de weg stond, heeft Dr. Wodarg gezegd dat men toch wel een dergelijke oplossing zou kunnen vinden. Bijvoorbeeld, bepaalde coupés in trainen voor mensen met of zonder maskers, winkeltijden voor risicodragers of angstige mensen met maskers en die voor gezonde mensen zonder maskers. Hij was op zoek naar informatie of zoiets ooit ergens ter wereld was geprobeerd.

Dr. Hoffmann wees erop dat dit in Duitsland onmogelijk zou zijn, omdat elke discussie zou worden gesmoord met het argument dat het virus zo gevaarlijk zou zijn dat men anderen in gevaar zou brengen. Het masker in Duitsland deed denken aan een quasi-religieuze fetisj. Vervolgens trok hij een vergelijking met het effect van "kopersberouw" bij de aankoop van een auto. Als je dan aangevallen werd voor wat voor een slechte auto je had gekocht, zou je hem automatisch verdedigen.

Prousa wees vervolgens op experimenten op het gebied van ontmenselijking en dat de morele club van sommige maskeraanhangers, uitgedrukt in commentaren die zijn opgeschreven door degenen die onder de verordening lijden, zoals "zonder masker dood je mensen", ergere gevolgen zou hebben voor de maatschappij en haar verdeeldheid dan het virus. De bekende psychologische experimenten toonden duidelijk aan dat het makkelijker was voor proefpersonen om lijden toe te brengen aan mensen die

ontmenselijkende etiketten kregen, omdat ze dachten dat ze het juiste deden. Precies deze ontmenselijking zou echter hebben bestaan, bijvoorbeeld in artikelen aan de overheidskritische demos.

Het ging immers om het wereldbeeld van mensen en twijfels over degenen die vertrouwd moeten worden, zei mevrouw Prousa, en dat leidt tot existentiële twijfels wanneer mensen zich achteraf realiseren dat ze misschien niet genoeg hebben gedaan om bepaalde uitkomsten te vermijden of te bereiken. En, natuurlijk, de meesten proberen het te vermijden.

Op de vraag naar de groeiende roep om sociale media dat "maskerweigeraars" geen gezondheidszorg meer zouden moeten krijgen, omdat hun gedrag immers onnodig noodzakelijke middelen zou innemen, antwoordde mevrouw Prousa dat dit de gebruikelijke zondebokentheorie was. Het zou altijd goed zijn om een slachtoffer-bedrieger-redder-driehoek te bouwen. Op dit moment zou dat vrij sterk zijn, wat typerend zou zijn voor een dreiging die in de richting van een trauma of de grens ervan ging.

Ze verklaarde: "De dreiging van het virus is extreem verspreid, dus het virus is de absolute dreiging, de dader. De verlossers zouden masker, voorschriften, dogma en vaccin worden genoemd. Het slachtoffer zou de bevolking zijn. Het wordt gepropageerd dat de dader moet worden gepakt, voordat er geen duidelijkheid is. Wie hiermee meespeelt, verdeelt zich sneller door tegen critici van dit beleid te zeggen: "Jij bent nu schuldig, en je zou nu op een ontmenselijkende manier gestraft moeten worden, als je al schuldig bent en een moordenaar wordt, potentieel of ook concreet, dan zou je ook gestraft moeten worden". Toen, zei hij, ontstonden er al snel fantasieën over geweld. Dr. Hoffmann vergeleek de situatie met een moderne vorm van tribalisme van primitieve stammen.

Dr. Wodarg wees erop dat de wetenschap niet langer gericht zou zijn op "goed" en "fout", maar dat de resultaten ervan zouden worden geëvalueerd op basis van "goed" of "kwaad". Daarmee zou geen vooruitgang worden geboekt bij de beoordeling van het gevaar, maar zou men op moreel niveau in de val worden gelokt, waardoor het wetenschappelijke niveau wordt losgelaten. De commissie heeft er bezwaar tegen gemaakt dat de voorzitter van de RKI ook heeft gezegd dat Corona niet in twijfel moet worden getrokken en dat de voorgeschreven maatregelen gewoon moeten worden geaccepteerd.

Dr. Wodarg legde uit dat wetenschappers worden betaald om dingen te ondervragen. Maar wat er op dit moment gebeurt is precies het tegenovergestelde. Het onderzoeksgeld wordt besteed aan Covid-19, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de resultaten uitkomen zoals u dat politiek gezien wilt, wat zeer twijfelachtig is. Er zou een begin worden gemaakt met onzinnig onderzoek, ook al was er al lang kennis beschikbaar over andere ziekteverwekkers die gebruikt zouden kunnen worden, zoals de griep, en al het eerdere onderzoek zou gewoonweg worden genegeerd. Het zou absurd zijn wat de wetenschap zich zou laten doen met de stimulansen van de onderzoeksfondsen van de overheid. Vragen zouden aan de kant worden geschoven en geld zou worden gebruikt om kanalen te creëren waarin de wetenschap denkt. Dit zou wijzen op de institutionele corruptie van de wetenschappelijke onderneming.

Mevrouw Prousa werd toen ondervraagd over de vijandigheid ten opzichte van haar studie. Tot nu toe zou er waarschijnlijk maar één persoon zijn die het leuk vindt om, na geblokkeerd te zijn op sociale media met een nieuw profiel, herhaaldelijk te proberen mevrouw Prousa en haar studie te pesten. Haar studie wordt een "snotstudie" genoemd, het zou bullshit zijn, en mevrouw Prousa wil waarschijnlijk heel wat mensen laten sterven, enz. Daarbij zou het nooit gaan om inhoudelijke vragen.

Dr. Wodarg heeft gezegd dat er instanties zijn die zich specifiek bezighouden met de bestrijding van mensen in de sociale media voor geld. Daarom, zei hij, moet men er niets van maken.

Mevrouw Prousa legde vervolgens uit dat het merendeel van de brieven echter afkomstig was van de betrokkenen, die verklaarden dat het onderzoek precies zei wat zij zelf voelden. Bovendien stelde ze dat men in plaats van de wetenschap steeds meer propaganda in het milieu zou tegenkomen. Ze legde uit dat zonder een kritisch discours, zelfs de wetenschap al propaganda is. En de uitsluiting van kritische topwetenschappers en artsen van de discussie toont aan dat alle maatregelen niet langer op wetenschap gebaseerd zijn, maar op propaganda.

In haar literatuuronderzoek zou ze een aanbeveling van de WHO van 5 juni 2020 zijn tegengekomen, waarin de WHO heel duidelijk schrijft dat in het geval van een openbare maskeraanbeveling de besluitvormer natuurlijk geadviseerd zou worden om de volledige implicaties ervan te achterhalen. En dat

met behulp van de sociale wetenschap, de gedragswetenschap, alle effecten, positief, negatief en neutraal, in verschillende contexten moeten worden belicht. Maar wat ze zou hebben meegemaakt is dat een dergelijke studie niet zou zijn gedaan. Er zouden alleen maar voordelen zijn geweest, te beginnen met hamsterstudies, maar die zouden niet hebben geholpen bij de beoordeling van de noodzaak. Een zonnebrandcrème kan veel voordeel hebben, zei ze, maar het is niet automatisch nodig in een bewolkte zomer van 3 maanden voor zwarte Afrikanen.

Bovendien zou een zuivere batenanalyse natuurlijk niets zeggen over de baten/misbruikersratio. Zeker als men de schade bewust niet in kaart brengt. Het zou niet echt hun taak zijn geweest om zo'n onderzoek uit te voeren, maar die van de machthebbers.

Dr. Wodarg wees erop dat de beoordeling van het nut en de schade eigenlijk een van de belangrijkste principes in de geneeskunde was. En dit zou moeten worden beslist door getrainde mensen in de werkelijke situaties, die een indicatie zouden maken op basis van de situatie ter plaatse. En die dragen dan ook de verantwoordelijkheid. Dit zou van de gezondheidsautoriteiten moeten worden geëist.

Dr. Maaz interrompeerde dat men uit psychotherapie zou weten dat wanneer mensen moraliserend lijken en zich sterk verspreiden, dat dit altijd symptomen van ernstige mentale crises zouden zijn. Dit zouden scherpe verdedigingswapens zijn. Als men ze tegen de maatschappij zou gebruiken, zou men moeten vrezen dat men met de toename van moralisering en propagandistische verdediging tegen kritiek, te maken zou krijgen met een ernstige sociale crisis.

met een ernstige sociale crisis. Men probeert deze crisis te boven te komen door het verkeerde gedrag, maar dat levert precies het tegenovergestelde op.

Dr. Hoffmann wees erop dat er zelfs in de rechterlijke macht nooit een eis is geweest tot het afwegen van voordelen en schade, maar dat men er altijd eenvoudigweg van uit is gegaan dat het masker nuttig is en dat het moet worden afgedwongen. Advocaten zouden vaak de hele manier van balanceren elimineren door onmiddellijk te springen naar het balanceren van het leven tegen de vrijheid zonder de voorafgaande balancerende te hebben gedaan. Alles wat was opgebouwd in termen van juridische en wetenschappelijke

methodologie zou zijn vernietigd door het gedrag van de verantwoordelijken vanwege Corona.

Dr. Maaz wees erop dat er decennia lang pogingen zijn gedaan om de geneeskunde te zien als een systemische wetenschap, maar nu werd het gereduceerd tot een virus. Hij zei dat hij geschokt was door de manier waarop de geneeskunde zich had laten reduceren tot zo'n primitieve staat, waarin de opgebouwde ervaring van de laatste decennia eenvoudigweg teniet werd gedaan.

Mevrouw Prousa antwoordde dat de mens een sociaal-emotioneel wezen was, en als nu uit de commentaren blijkt dat hij zichzelf alleen maar tot een virus ziet gereduceerd, zichzelf als een potentiële virusdrager ziet, dan moet dit als een waarschuwing worden gezien.

Vervolgens werd besproken wat er zou gebeuren met astmapatiënten en andere zieke mensen die om gezondheidsredenen geen masker mogen dragen, maar zich om sociale redenen genooddaakt voelen dit te doen. Als je alle niet-maskerdragers "maskerweigeraars" noemt, is dit vergelijkbaar met het noemen van een naam voor een rolstoelgebruiker, omdat hij de trap niet kan beklimmen.

Mevrouw Prousa voegde eraan toe dat de studie door middel van authentieke vrije informatie op geloofwaardige wijze had aangetoond dat mensen duidelijk lichamelijk gehandicapt waren, niet alleen in het geval van een lichamelijke handicap, maar ook door geestelijk lijden. En dat geldt niet alleen voor mensen met PTSS, zei hij. Niet alleen zouden de reeds bestaande omstandigheden opnieuw opduiken, maar ook zouden door de maatregelen nieuwe omstandigheden worden gecreëerd.

Dr. Wodarg verklaarde vervolgens dat als het Constitutioneel Hof bij de beoordeling van het gevaar naar het Robert Koch Instituut zou verwijzen, men niet eens meer vertrouwen in de rechtsstaat zou kunnen hebben. Het RKI is een instituut dat afhankelijk is van instructies en behoort tot de overheid die de regelgeving initieert. Als het Grondwettelijk Hof niet de moeite nam om de wetenschappelijke basis van deze beslissing in twijfel te trekken, dan kon het Grondwettelijk Hof niet meer worden ingeroepen.

Mevrouw Prousa wees erop dat nu de studie voor het eerst ook de negatieve kant van de maskerende eis zou laten zien, de weg door de gerechtelijke instanties opnieuw zou worden geprobeerd. Het Europees Hof

voor de Rechten van de Mens zou aan het einde komen. Er was echter nog steeds een gebrek aan financiële steun om de kosten van de procedure te dekken.

Daarmee kwam er een einde aan de hoorzitting.

🔗Bronnen:

<https://youtu.be/3NgjZBU3DDw>

<https://corona.uber.space> Sitzung 7: https://corona.uber.space/07_2020-08-06.opus

<https://www.psycharchives.org/handle/20.500.12034/2751> Ich empfehle die Studie herunterzuladen

[https://www.psycharchives.org/bitstream/20.500.12034/2751/1/Studie PsychBeschwerdenMasken DP.pdf](https://www.psycharchives.org/bitstream/20.500.12034/2751/1/Studie_PsychBeschwerdenMasken_DP.pdf). Inzwischen hat sich die veröfentlichtende Organisation bereits in einem "Disclaimer" von dem Inhalt distanziert. Es scheint, als ob die falschen Fragen gestellt wurden.

Hier is een link naar de video op Bitchute.com: <https://www.bitchute.com/video/E2jew9gP7Kvf/>

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om te publiceren.

+++

Beeldbron: OvalMedia

+++

KenFM streeft ernaar een breed spectrum aan meningen te presenteren. Opinie-artikelen en gastpresentaties hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over andere manieren om ons te ondersteunen vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK